

převyšující, jiný stěžovatelce příznivý směr, tak že se vytýkaná neúplnost týče skutečnosti rozhodné a činí rozsudek zmatečným podle § 281 čís. 5 tr. ř. Pro vylíčené zmatky, podle jejichž povahy nelze se obejít bez nového hlavního přelíčení, bylo stížnosti, s jejíž ostatními vývody netřeba se zabývat, protože jimi není zmatek čís. 9 písm. a) dolíčen po zákonu, za souhlasu generální prokuratury vyhověno ihned v zasedání neveřejném podle § 5 zákona čís. 3 ř. zák. z roku 1878 a uznáno dále, jak se stalo.

Čís. 3441.

Sdělením prvopisu rozsudku je rozsudek státnímu zastupitelství doručen ve smyslu § 78 tr. ř.; dnem sdělení prvopisu počíná lhůta k provedení odvolání (§§ 285, 294 tr. ř.), neprodlužujíc se tím, že státní zastupitelství naléhalo na doručení opisu rozsudku a že mu byly proto spisy opětovně doručeny s opisem rozsudku.

(Rozh. ze dne 11. dubna 1929, Zm I 726/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozhodnutím vrchního zemského soudu v Praze ze dne 19. srpna 1927, jímž bylo vyhověno odvolání státního zastupitelství v Mostě do trestu vyměřeného obžalovanému Eduardu B-ovi rozsudkem krajského soudu v Mostě ze dne 23. června 1927 pro zločin podvodu podle §§ 197 a 200 tr. zák., byl porušen zákon v ustanovení §§ 78 a 294 tr. ř., rozhodnutí to se zrušuje a uznává se, že se k odvolání státního zastupitelství nepřihlíží.

Důvody:

Obžalovaný byl dne 23. června 1927 rozsudkem krajského soudu v Mostě pro zločin podvodu podle §§ 197, 200 tr. zák. odsouzen podle § 202 tr. zák. s použitím § 55 tr. zák. do žaláře v trvání tří měsíců. Proti tomuto rozsudku ohlásilo státní zastupitelství téhož dne odvolání a žádalo za sdělení spisů s opisem rozsudku. Ohlášení odvolání došlo krajskému soudu dne 24. června 1927. Dne 30. června 1927 dodány státnímu zastupitelství trestní spisy s prvopisem rozsudku za účelem provedení odvolání. Státní zastupitelství vrátilo dne 6. července 1927 spisy krajskému soudu ku připojení vyžádaného opisu rozsudku, jenž nedošel. Krajský soud v Mostě vyhověl, načež spisy s opisem rozsudku státnímu zastupitelství v Mostě dne 30. července 1927 znovu došly (záznam o dojití na vyhotovení rozsudku). Odvolání bylo nyní státním zastupitelstvím dne 2. srpna 1927 provedeno a provedené odvolání u krajského soudu v Mostě dne 3. srpna 1927 podáno. Krajský soud předložil spisy dne 16. srpna 1927 vrchnímu zemskému soudu v Praze k rozhodnutí o odvolání státního zastupitelství. Vrchní zemský soud vyhověl odvolání státního zastupitelství rozsudkem ze dne 19. srpna 1927, zvýšiv trest

obžalovanému uložený na trest osmiměsíčního žaláře. Trest na odsouzeném dosud vykonán nebyl, ježto je nemocen a k nastoupení trestu neschopen (398 tr. ř.).

Rozhodnutím vrchního zemského soudu v Praze byl porušen zákon, neboť: Sdělením prvopisu rozsudku, jež se stalo dne 30. června 1927, byl rozsudek po rozumu § 78 tr. ř. státnímu zastupitelství doručen a tím mu zjednána možnost, by seznalo doslov rozsudku a rozhodovacích důvodů, pokud toho bylo třeba k provedení ohlášeného odvolání. Lhůta k provedení odvolání počala se tedy již 30. června 1927 a nemohla býti prodloužena tím, že státní zastupitelství naléhalo na doručení opisu rozsudku, pročež také pozdější opětovné doručení spisů s opisem rozsudku nemohlo míti vlivu na běh lhůty ku provedení odvolání. Poněvadž pak provedení odvolání bylo podáno k soudu teprve 2. srpna 1927, stalo se tak opožděně a poněvadž při opovědi odvolání nebyly uvedeny okolnosti, odůvodňující odvolání, neměl sborový soud II. stolice k odvolání přihlížeti (§ 294 tr. ř., srov. rozh. č. 824 sb. n. s.). Bylo proto podle §§ 33 a 292 tr. ř. o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona uznati právem, jak se stalo.

Čís. 3442.

Byla-li urážka na cti spáchána obsahem dopisu, zaslaného pachatelem uraženému nebo třetí osobě, jde tu o veřejnost urážky ve smyslu § 491 tr. zák. jen tehdy, stal-li se čin za takových okolností, za nichž se dalo s určitostí očekávati, že obsah dopisu dojde ve známost širších kruhů, a byl-li si pachatel toho také vědom při páchání činu. Skutečnost, že urážlivý obsah dopisu došel rozšíření v širších kruzích, není ještě sama o sobě rozhodnou, nýbrž naplňuje skutkovou náležitost veřejnosti jen za oněch předpokladů.

(Rozh. ze dne 11. dubna 1929, Zm I 727/28.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací uznal po ústním líčení o zmateční stížnosti generální prokuratury na záštitu zákona právem: Rozsudkem okresního soudu v Pardubicích ze dne 3. března 1928, jímž byl obviněný uznán vinným přestupkem proti bezpečnosti cti podle § 491 tr. zák., a potvrzujícím rozhodnutím krajského jako odvolacího soudu v Chrudimi ze dne 19. dubna 1928, byl porušen zákon v ustanovení § 491 tr. zák.; oba rozsudky se zrušují a věc se odkazuje okresnímu soudu v Pardubicích k novému projednání a rozhodnutí.

D ů v o d y:

Dne 10. listopadu 1927 konala se v Pardubicích přednáška »O Thomayerovi jako lékaři a učiteli«; přednášku tu pořádala lékařská župa pardubicko-chrudimská, jejíž předsedou byl tehdy Karel K. Před touto přednáškou, dne 6. listopadu 1927 zaslal obviněný K-ovi dopis tohoto doslovu: »V Pardubicích, dne 6. listopadu 1927. Milý příteli! Dne 28. října večer jsme spolu vzpomínali úmrtí Thomayera, říkali jsme si, jaký